

— Бре Деяне, бре овчарьо,
 Ще те питамъ, право кажи
 Що се сърдишъ, що се гневишъ?
 Дали ти е стадо болно,
 Сиво стадо въ планината?
 Дали сж ти псета бѣсни,
 Или ти е зла дружна?
 А Деянъ ѝ отговаря:
 — Нито ми е стадо болно,
 Нито ми сж псета бѣсни.
 Нито ми е зла дружина.
 Ако ми е стадо болно,
 Билки зная лѣковити,
 Ще накжсамъ въвъ кърмата,
 Ще изцѣря сиво стадо.
 Ако ми сж псета бѣсни,
 Ще набѣра бѣсна трева,
 Ще замѣся чисто брашно,
 Ще ги храня, ще оздравятъ.
 А да ми сж зли другари —
 Тѣ съсъ зло пѣкъ азъ съсъ кротко
 И тѣй съ тѣхъ ще помина.
 Друго мене ядъ задава.
 Снощи минахъ край чешмата,
 А моми се менъ присмѣха:
 — Бре Деяне, бре овчарьо
 Още ли ергенъ ще ходишъ?

Народна пѣсень.

